

paa dette Punkt i høj Grad har fulgt de samme Veje, som han bebrejdede andre Ministre, at de tidligere havde fulgt, og jeg maa meget henstille, at man i Fremtiden, naar Talen er om Udgifter, som man kender med absolut Nøjagtighed, aldrig undlader ved Fremlæggelsen af Finanslovsforslaget at gøre opmærksom paa, at de ikke er der.

Rode: Jeg vilde efter min Mening gøre mig skyldig i Misbrug af de endnu tilstedeværende Medlemmers Tid, hvis jeg indlod mig paa en Diskussion om Spørgsmaalet om Tjenestemændenes Voldgiftsret, et Spørgsmaal, der faktisk allerede er drøftet under Trafikministeriets Budget. Derfor skal jeg anmode den højtærede Finansminister om at læse, hvad jeg har sagt ved den Lejlighed, og tage alt, hvad jeg har sagt til hans Kollega, ogsaa til sig, og jeg vil bede det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte læse, hvad jeg har sagt til ham ved den Lejlighed, og tage det til sig i forstærket Grad under Hensyn til den Uforsigtighed, hvormed han har sat denne Sag i Værk.

I øvrigt skal jeg anbefale alle de Forslag, Udvalget har tiltraadt.

Finansministeren (N. Neergaard):

Jeg har kun den behagelige Opgave at takke det højtærede Udvalg for dets enstemmige Tiltræden af samtlige de Ændringsforslag, jeg har stillet. I øvrigt skal jeg kun sige et Par Ord om, hvad der er fremført her dels af det ærede Medlem Hr. Korsgaard, dels af det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte.

Jeg maa til det ærede Medlem Hr. Korsgaard sige det samme, som jeg sagde i Finansudvalget, at endskønt det ikke er min Sag at forsvare den tidligere Finansminister Hr. Bramsnæs, synes jeg jo ikke, han kan beskyldes for at have villet stikke noget under Stolen ved denne Lejlighed. Han kunde jo ikke opføre det paa Finanslovsforslaget, saasom Statslaanet blev stiftet, efter at Finanslovsforslaget var fremsat. Jeg synes ogsaa, det var ret overflødigt udtrykkeligt at sige, at der vilde komme en saadan Rentekonto, for da Laaneforslaget var drøftet her i Tinget og vedtaget her i Tinget, var man jo tilstrækkelig bekendt med det, og der var ingen, der kunde være i Tvivl om, at noget af det første, Finansministeren maatte gøre, naar Ændringsforslagene kom, var at stille netop et saadant Ændringsforslag som dette.

Til det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte maa jeg sige, at jeg skal heller ikke stille det høje Tings i Forvejen haardtprøvede Taal-

modighed paa en yderligere Prøve ved at gaa ind paa Spørgsmaalet om Voldgiftsretten, og det ærede Medlem, som førte dette Spørgsmaal frem, indrømmede jo ogsaa, at der ikke var nogen Mening i her at drøfte Spørgsmaalet, om Forhandlingsretten var blevet respekteret eller ikke, og heller ikke Spørgsmaalet om Lovmæssigheden. Jeg maa kun sige i størst mulig Korthed, at jeg fandt ikke, der var noget at forhandle med Tjenestemændene om, for der var jo ikke stiftet nogen Ret for Tjenestemændene ved den finansministerielle Bekendtgørelse, som kun tilkendegav, at Regeringen agtede at bøje sig for denne Voldgiftsret. Det var intet retsligt Gode, Tjenestemændene havde opnaaet. Retsligt svævede denne Voldgiftsret ganske i Luften, da en saadan Voldgiftsret, naar der skal tales retsligt, kun kan stiftes ved Lov. Efter den Maade, Regeringen havde stillet det op — og det var sikkert den eneste Maade, hvorpaa den kunde stille det op, naar den ikke vilde gaa Lovgivningsvejen —, var det kun en Tilkendegivelse af, at den siddende Regering agtede at bøje sig for en saadan Voldgiftsrets Kendelser, og deri laa ganske uimodsigeligt, at en kommende Regering maatte have Ret til ved sin Tiltræden at sige: Nej, det agter vi ikke at gøre. Der kan derfor her ikke være Tale om nogen Krænkelser af Forhandlingsretten. Desuden vilde en Forhandling med Tjenestemændene jo have været Spilfægteri fra min Side, da jeg ikke erkendte, at de havde nogen Ret i denne Sag, og heller ikke agtede at stifte ny Ret for dem gennem Indbringelse af et Lovforslag, da jeg ikke anser Indrettelsen af en saadan Voldgiftsret for rigtig og hensigtsvarende.

Det var jo netop dette sidste Punkt, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte udtalte man havde ønsket at høre min Mening om, om jeg dog ikke mente, at der var nogen Rimelighed for at søge en saadan Institution oprettet. Jeg besvarede dette Spørgsmaal i Finansudvalget derhen, at jeg vilde ikke gøre noget Skridt i saa Henseende, fordi jeg ikke finder Institutionen rigtig og hensigtsmæssig. Jeg synes ogsaa, at de Analogislutninger, det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte fremkom med, halter i overordentlig høj Grad. Ja, det er rigtigt, at Love kan Regeringen ikke fortolke ensidigt, hverken overfor Tjenestemændene eller overfor andre. Regeringens Anvendelse af Lovene er selvfølgelig underkastet Domstolenes effektive Kontrol, idet Domstolene kan underkende den Fortolkning, Regeringen har foretaget af Lovene,